

160 років

від дня народження Михайла Коцюбинського -
видатного українського письменника
(17.09.1864 - 25.04.1913)

**«Літературні
обріи Михайла
Коцюбинського»**

Цьогоріч, 17 вересня, виповнюється 160 років від дня народження Михайла Михайловича Коцюбинського (1864–1913).

Михайло Коцюбинський – український письменник-модерніст, видатний естет, майстер імпресіоністичного малюнка, драматург та громадський діяч. Його називали Сонцепоклонником і Соняхом, бо над усе любив сонце, квіти та дітей. Служив звичайним клерком у статистичному відділі Чернігівської управи, на роботу ходив з неодмінною квіткою в бутоньєрці. Був високоосвіченою людиною і дуже багато читав, знав дев'ять мов.

Твори М. Коцюбинського ще за його життя були широко відомі як в Україні, так і за її межами. Надзвичайний талант письменника вражає глибиною осягнення людської душі, музичністю слова, що дає можливість читачеві і сьогодні насолоджуватися його творами.

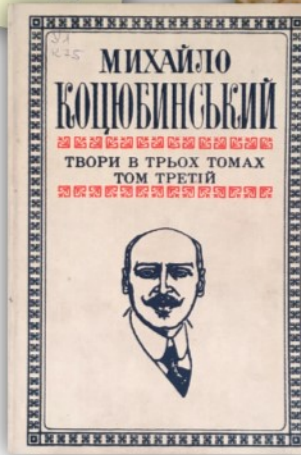
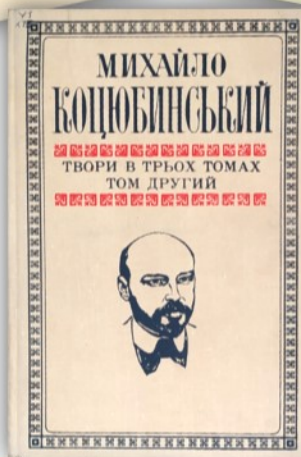
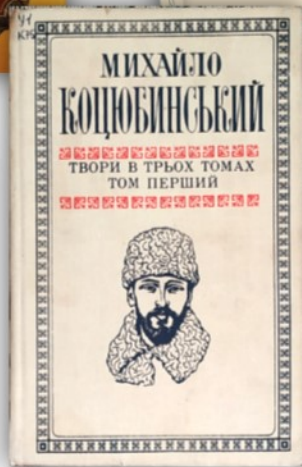
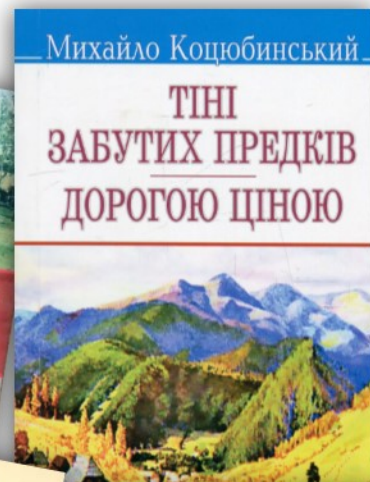
У створеному М. Коцюбинським світі панує сонце. Природа, сонце, людина – три виміри його творчості.

Літературний доробок Михайла Коцюбинського становить більше п'ятидесяти творів. Найбільш відомими серед читачів стали «Intermezzo», «Дорогою ціною» та «Тіні забутих предків».

Наукова бібліотека НУ «Запорізька політехніка» до ювілейної дати організувала тематичний книжковий перегляд «Літературні обрії Михайла Коцюбинського».

В експозиції представлені багатотомні та окремі видання творів письменника та документи про його творчий і життєвий шлях. Запрошуємо до перегляду!

Абонемент художньої літератури рекомендує

Михайло Михайлович Коцюбинський народився 17 вересня 1864 року у Вінниці в родині дрібного службовця.

Освіту малий Михайлик здобував спочатку у приватного учителя, потім у школі міста Бар, а пізніше навчався у Шаргородському духовному училищі. Однак ця наука анітрохи не приваблювала юнака. Порятунком від нудотних лекцій і моралей наставників він шукав у книгах. «Серед тих авторів, яких я поглинав десятками, найбільше враження справили на мене Марко Вовчок, а потім Шевченко», — згадував письменник.

Саме на цей період припадають ще наївні літературні спроби юного митця. Як згадував сам письменник, причиною стала перша закоханість, під впливом якої «...я поклав собі зробитися великою людиною».

Закінчивши духовну семінарію у Шаргороді й скоро по тому здавши екстерном іспити на вчителя, заробляв на життя приватними уроками. У 20 років дебютував як письменник. Жив у Вінниці, Житомирі, Чернігові. У Житомирі працював у редакції газети "Волинь": писав, редагував, а часом і продавав свіжі номери. У Чернігові з 1900-го був заввідділом статистичного бюро. Впадав в око — вродливий, стрункий, зі смаком вдягнений. Статки родини в різний час були різні, але письменник завжди носив вишукані краватки, мав золоті запонки. На роботу в статбюро ходив з неодмінною квіткою в бутоньєрці.

В українську літературу М. Коцюбинський увійшов як майстер психологічної прози. Ранні його оповідання «Харитя», «Ялинка» (1891), «Маленький грішник» (1893) проникнуті тонким психологізмом, сповнені мальовничістю, експресивністю. Вершиною досконалості особливого художнього стилю М. М. Коцюбинського є твори «Fata morgana», «Що записано в книгу життя» (1910), «Тіні забутих предків» (1911). Останні новели письменника – «Хвала життю», «На острові», «Цвіт яблуні» – доповнені елементами неоромантизму.

Окремі твори письменника екранізовано й інсценізовано («Тіні забутих предків» Параджанова, «Дорогою ціною» , «Фата моргана» та інші), перекладено мовами багатьох народів світу. Перу М. Коцюбинського належать переклади українською мовою творів Г. Гейне, А. Міцкевича, Е. Ожешко та інших.

Яку б з трендових модерністських течій межі ХІХ-ХХ століття не взяти — імпресіонізм, експресіонізм, неоромантизм — вони так чи інакше вирують у творах письменника. За визначенням його найближчого друга, Миколи Лисенка, Коцюбинський був абсолютним "європеєм". В Чернігові влаштовував творчі вечори, зустрічі літературного клубу для молоді (їх відвідували Павло Тичина, Микола Вороний, Василь Блакитний). Товаришував з Борисом Грінченком й Іваном Франком, Оленою Пчілкою і Лесею Українкою, Василем Стефаником і Михайлом Старицьким. Листувався зі шведським істориком Альфредом Єнсенем і прозаїком Августом Стріндбергом.

Помер Михайло Коцюбинський 25 квітня 1913 року. Поховали письменника на Болдиній горі у Чернігові – улюбленому місці його щоденних прогулянок.